Per pujar s'ha de patir

El Girona continua llançat camí de Primera després d'imposar-se a Reus en un partit en què els locals fallen un penal en l'afegit

El Reus-Girona en imatges

Potser està escrit, potser toca o potser no és cosa del destí, sinó que són molt bons. El que sí que sembla clar és que aquest «serà l'any». Així ho deia al final del partit d'ahir Fran Sandaza després de veure com el local Édgar Hernández enviava un penal als núvols i es confirmava una patidíssima victòria del Girona a Reus. Tres punts que impulsen una mica més els homes de Machín a la classificació i acosten encara més l'objectiu. No va ser fàcil. Gens. I això que ho semblava quan després de situar-se 0-2 al marcador (m. 75), Figueroa Vázquez va decidir fer entrar el Reus al partit. L'expulsió exprés d'Alcaraz va donar ales als locals, que van reduir distàncies (m. 88) i van tenir també l'oportunitat d'empatar en l'afegit gràcies a un penal si més no rigorós de Marí a Benito. El xut d'Édgar Hernández va anar a Tarragona i, amb ell, el neguit d'un Girona que va acabar amb Machín expulsat i tret de polleguera. Els tres punts, però, eren al sarró.

Veient el bon rendiment que li estava tornant a donar en els últims partits, Machín va apostar per mantenir dos homes en punta d'atac (Longo i Sandaza) i tornar a sacrificar Portu, novament a la banqueta. Sí que van entrar a l'equip Ramalho, en el lloc de Kiko Olivas, baixa de darrera hora amb gastroentiritis, i Aday, que va ocupar el carril esquerre arran de l'absència per lesió de Mojica. Després de l'exhibició contra el Getafe de la setmana passada, el Girona tenia el repte de mantenir la tensió en un estadi de dimensions reduïdes i davant un rival sense el nom que tenen els madrilenys. El camí de Primera passa per vèncer el Getafe però també per sumar en camps com el del Reus. El conjunt del Baix Camp, molt fort com a local i el segon equip menys golejat de tota la categoria, tenia clarísssim que no posaria les coses gens fàcils al Girona.

Natxo González va sorprendre amb la inclusió de Marcos Tébar per així tenir superioritat al mig del camp. Com era d'esperar, el Reus va començar mossegant al mig del camp amb una intensitat altíssima per apaivagar els intents del Girona de tenir la pilota. Als de Machín, els costava entrar en el partit. Una rematada al pal de Sandaza, en una acció invalidada prèviament per fora de joc, va ser la primera aproximació de la primera mitja hora. Caldria picar molta més pedra. Borja García entrava amb comptagotes en joc molt ben vigilat per Folch i López Garai. Mentrestant, els reusencs ho intentaven en accions a pilota aturada sense perill. A mesura que avançava la primera part, el Girona patia més. El Reus començava a combinar amb criteri a la zona de tres quarts i ofegava la sortida de pilota d'uns gironins que no sabien com sortir-se'n. Malgrat tot, la primera rematada entre pals del partit va ser de Jonas Ramalho, fluixa i centrada de cap, a les mans d'Èdgar Badia (m. 39).

Veient la poca fluïdesa de l'equip i que el Reus estava guanyant la partida al mig del camp, Machín va decidir moure peça de seguida. El sorià va tenir clar què fallava i va tocar la tecla adequada. Així, a la mitja part, Longo, amb targeta, es va quedar als vestidors i va deixar el seu lloc a Portu. El murcià va necessitar només dos minuts per aprofitar la primera ocasió i avançar el Girona al marcador després d'una bona assistència de Borja García. Després de quaranta-cinc minuts llençats a les escombraries, el Girona començava a demostrar la seva posició a la classificació. Un minut després del gol, Badia s'havia d'estirar per desviar a córner un xut col·locat de Borja García.

El partit feia una altra pinta però ni molt menys estava fet. El Reus seguiria insistint amb el mateix nivell de pressió que a la primera part forçant els gironins novament a aplicar-se en defensa. Això feia que es generessin moltes faltes al llindar de l'àrea que eren penjades a l'àrea de René amb el conseqüent perill en cada acció. El Girona havia tornat a perdre el control del partit i, a més a més, veia com Borja García, amb problemes físics, no podia continuar i cedia el seu lloc a Rubén Alcaraz. L'entrada del barceloní havia de donar més consistència al mig del camp. El Reus també mouria fitxa amb un doble canvi extremadament ofensiu (Querol i Carbia). Aquest darrer, un dels més destacats de la temporada del conjunt reusenc, va incordiar René només entrar amb un xut llunyà i una internada a la qual no va arribar.

Era el moment de serrar les dents, tenir seny i, sobretot, ofici per adormir el partit i rematar-lo. Així ho va fer el Girona que va acabar amb les esperances d'empatar del Reus a un quart d'hora per al final després que Sandaza rebés de Juanpe, entrés des del darrere entre els centrals i superés Badia amb una definció perfecta que feia desbordar l'eufòria entre els aficionats blanc-i-vermells.

El partit semblava tancat però no ho estava. Ni molt menys. Al Girona li tocaria patir i no pas poc per assegurar uns tres punts que eren al sarró a un quart d'hora per al final del partit. L'expulsió d'Alcaraz, que va veure dues targetes grogues en un minut, va complicar l'empresa. Amb superioritat numèrica, el Reus hi va creure i Querol va reduir diferències. El patiment estava assegurat i més veient que s'afegien 4 minuts. Temps suficient perquè Marí, des de terra amb el cos, fes caure Benito dins l'àrea i l'àrbitre assenyelés penal. Édgar Hernández el llançaria als núvols. Els astres, un cop més aquesta temporada, s'alineaven amb el Girona. Un altre senyal.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/03/13/pujar-sha-patir/834304.html?utm_source=rss